

R O Z S U D O K
V M E N E S L O V E N S K E J R E P U B L I K Y

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca PhD. a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., v právnej veci navrhovateľa: **Ing. C.**, nar. X., bytom B., zast. : *JUDr. J.*, advokátom so sídlom P., proti odporkyňi: **Sociálna poisťovňa – ústredie**, so sídlom Ulica 29. augusta č. 8, 813 63 Bratislava, o **preskúmanie zákonnosti rozhodnutí** správneho orgánu v konaní o invalidnom dôchodku, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 20. mája 2010 č. k. 12Sd 197/2009-38, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 20. mája 2010 č. k. 12Sd 197/2009-38 **m e n í** tak, že rozhodnutie odporkyne č. X. z 24. júna 2009 **z r u š u j e** a vec jej **v r a c i a** na ďalšie konanie.

Odporkyňa je **p o v i n n á** do 30 dní od doručenia rozsudku zaplatiť navrhovateľovi na účet jeho právneho zástupcu náhradu trov konania vo výške 295,71 €.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Konanie na správnom orgáne

Rozhodnutím č.: X. zo dňa 24. júna 2009 odporkyňa podľa § 70 a 71 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení (ďalej v texte rozsudku len „zák. č. 461/2003 Z.z.“) zamietla žiadosť navrhovateľa o priznanie invalidného dôchodku.

Podľa § 70 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. v texte účinnom v čase vydania napadnutého rozhodnutia (24.06.2009) poistenec má nárok na invalidný dôchodok, ak sa stal invalidný, získal počet rokov dôchodkového poistenia uvedený v § 72 a ku dňu vzniku invalidity nespĺňa podmienky nároku na starobný dôchodok alebo mu nebol priznaný predčasný starobný dôchodok.

Podľa § 70 ods. 2 zák. č. 461/2003 Z.z. v hore cit. účinnosti fyzická osoba má nárok na invalidný dôchodok aj vtedy, ak sa stala invalidnou v období, v ktorom je nezaopatreným dieťaťom a má na území Slovenskej republiky trvalý pobyt. Nárok na invalidný dôchodok tejto fyzickej osobe vzniká najskôr odo dňa dovŕšenia 18 rokov veku. Nárok na invalidný dôchodok má aj fyzická osoba, ktorá sa stala invalidnou počas doktorandského štúdia v dennej forme, nedovŕšila 26 rokov veku a má na území Slovenskej republiky trvalý pobyt.

Podľa § 71 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. v hore cit. účinnosti poistenec je invalidný, ak pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Svoje zamietajúce rozhodnutie odporkyňa odôvodnila s odvolaním sa na posudok posudkového lekára sociálneho poistenia pobočky odporkyne v Topoľčanoch z 09. júna 2009, podľa ktorého navrhovateľ nie je invalidný podľa § 71 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z. z., lebo u navrhovateľa nebola zistený pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

V konkrétnych podrobnostiach zdravotného stavu navrhovateľa vrátane percentuálne určenej miery poklesu odporkyňa odkázala na pripojenú lekársku správu, ktorá tvorí neoddeliteľnú súčasť odôvodnenia tohto rozhodnutia.

II.

Konanie na prvostupňovom súde

Proti hore citovanému rozhodnutiu odporkyne podal navrhovateľ opravný prostriedok z 24.06.2009 (č. 1. 5) s odkazom na svoju mienku o nesprávnom posúdení svojho zdravotného stavu vo vzťahu k pracovnému zaradeniu posudkovým lekárom.

Krajský súd ako súd prvého stupňa vyhodnotil v súdnom konaní zistené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie odporkyne je vecne správne a preto ho potvrdil podľa § 250q ods. 2 O.s.p.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že ako posudkový lekár pobočky odporkyne v Topoľčanoch, tak posudkový lekár odporkyne vo svojich posudkoch z 18.08.2009, 14.10.2009 ako aj neskoršieho z 15.04.2010 vypracovaného na základe podnetu krajského súdu, dostatočne a presvedčivo odôvodnili, prečo navrhovateľ nespĺňa podmienky pre priznanie invalidity.

Krajský súd pri svojom rozhodovaní pôvodne vychádzal zo zistení obsiahnutých v posudku zo dňa 18. augusta 2009 vypracovaného posudkovým lekárom odporkyne, pobočky v Topoľčanoch. Z tohto posudku mu vyplynulo, že posudkový lekár určil za rozhodujúce zdravotné postihnutie navrhovateľa stav – Choroby podporného a pohybového aparátu s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v percentách podľa prílohy 4, kapitoly XV., oddiel E, položka 4 písm. b) zák. č. 461/2003 Z.z. na 35%.

Ďalej krajský súd citoval posudkový záver, podľa ktorého navrhovateľ nie je invalidný podľa § 71 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z., lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav nemá pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Podľa odôvodnenia krajského súdu sa posudkový lekár zaoberal v posudku pracovnou, sociálnou, objektívnou anamnézou navrhovateľa, jeho subjektívnymi ťažkosťami a dospel k záveru, že rozhodujúcim zdravotným postihom navrhovateľa sú hore citované choroby.

V ďalšej časti odôvodnenia sa krajský súd zaoberal aj zisteniami obsiahnutými v posudku z 15. apríla 2010, ktoré po stránke skutkovej ako aj právnej vyhodnotil.

Záverom odôvodnenia krajský súd s odkazom na ustanovenie § 153 ods. 5 zák. č. 461/2003 Z.z. uviedol, že v súdnom konaní sa posudzovaním schopnosti navrhovateľa pracovať zaoberal príslušný posudkový lekár. Obaja posudkoví lekári po podaní opravného prostriedku navrhovateľa posúdili, či má navrhovateľ dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav a aký má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Po vyhodnotení týchto skutočností a zákonných ustanovení (krajský súd citoval najmä § 71 ods. 3 až 8 a § 4 ods. 4 zák. č. 461/2003 Z.z.) sa krajský súd stotožnil s argumentáciou odporkyne.

III.

Odvolanie navrhovateľa/stanoviská

Vo včas podanom odvolaní zo dňa 06.07.2010 (č. l. 41) proti rozsudku prvostupňového súdu navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu poukázal na to, že napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné z toho pohľadu, ako posudkový lekár mal dospieť k názoru, že pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť navrhovateľa nie je viac ako 40%. Svoju argumentáciu o nepreskúmateľnosti rozhodnutia odporkyne podporil odkazom na niektoré rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (sp. zn. So 170/2005 zo dňa 02.08.2006, 4So 113/2005 zo dňa 12.07.2006 alebo 3So/136/06 zo dňa 06.09.2007).

Najmä z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3So/136/06 zo dňa 06.09.2007 na podporu svojich argumentov navrhovateľ doslovne citoval nasledovný text: *„V konaniach o úrazových dávkach nemôže odporkyňa ponechať zisťovanie podkladov pre rozhodnutie len na posudkových lekároch, ale musí sama vykonať úplné, zákonu zodpovedajúce dokazovanie v súlade s ustanoveniami § 196 a nasl. zákona, vrátane ústneho pojednávania s poškodeným podľa § 188 zákona, podľa § 201 ods. 1 zákona vykonávať procesné úkony a hodnotiť všetky vykonané dôkazy v súlade s § 196 ods. 7 zákona. Povaha týchto vecí, ktoré majú sporový charakter, to jednoznačne vyžaduje.“*

Ďalej odporca v odvolaní zdôraznil to, že je stavebným technikom, a preto vďaka tejto profesii fakticky denne chodí po stavbách v prevažnej väčšine mimo svojho stáleho pracoviska v Prievidzi. Preto navrhovateľ mesačne najazdil pravidelne viac ako 2.000 km v motorovom vozidle, čoho nie je v súčasnosti schopný. Preto navrhovateľ musel odo dňa

09.11.2009 zmeniť výkon práce na 4 hodiny denne, čo je podmienené toleranciou jeho zamestnávateľa.

Súčasne navrhovateľ opakovane namietal, že posudkoví lekári sú zamestnancami odporcu a treba mať dôvodné pochybnosti o ich nezaujatosti pri hodnotení môjho zdravotného stavu.

Navrhovateľ ďalej zotrval na tom, že je invalidný a že spĺňa podmienky pre priznanie invalidného dôchodku podľa § 70 a nasl. zák. č. 461/2003 Z.z. (jeho pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je viac ako 45%).

Záverom svojho odvolania požadoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 220 O.s.p. zmenil, rozhodnutie odporkyne č. X.X. zo dňa 24. júna 2009 zrušil a priznal trovy prvostupňového konania v sume 233,01 € a odvolacie trovy vo výške 62,70 € k rukám advokáta JUDr. J..

Z vyjadrenia odporkyne zo dňa 06.08.2010 vyplýva, že dôvody uvedené navrhovateľkou nepovažuje odporkyňa za relevantné. Posúdenie zdravotného stavu a poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť navrhovateľa bolo vykonané podľa § 153 ods. 3 a 5 zák. č. 461/2004 Z.z., pričom posudkoví lekári sociálneho poistenia za osobnej účasti navrhovateľa vyhotovili logické a jednoznačné posudky.

Na základe uvedeného preto odporkyňa požadovala potvrdiť rozsudok napadnutý odvolaním a nepriznať náhradu trov preskúmacieho konania a trov odvolacieho konania právneho zastúpenia.

IV.

Právne názory odvolacieho súdu

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) ako odvolací súd (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 212 v spoj. s § 2501 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte rozsudku len „O.s.p.“). Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou

v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 v spoj. s ust. § 250s O.s.p. odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 v spoj. s § 250l ods. 2 O.s.p.) dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné, pretože napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov (viď § 250j ods. 2 písm. d/ v spoj. s § 250l ods. 2 O.s.p.), a preto postupom podľa § 220 ods. 1 v spoj. s § 250l ods. 2 a § 246c ods. 1 O.s.p. rozsudok krajského súdu zmenil tak, že podľa § 250j ods. 2 písm. a) O.s.p. napadnuté rozhodnutie žalovaného spolu s prvostupňovým rozhodnutím podľa § 250ja ods. 3 zrušil a vrátil mu späť na ďalšie konanie v zmysle nasledujúcich záverov.

Navrhovateľ svoje odvolanie oprel o námietku nedostatočného odôvodnenia rozhodnutia správneho orgánu. Za účelom riadneho prieskumu zákonnosti napadnutého rozhodnutia sa musí Najvyšší súd primárne vysporiadať s námietkami, ktoré navrhovateľ využil na spochybnenie preskúmateľnosti rozhodnutia správneho orgánu. Až po vyslovení ich nedôvodnosti súdom vzniká právo navrhovateľovi na prieskum zákonnosti samotného rozhodnutia (meritórne námietky).

Ako správne navrhovateľ v odvolaní zdôrazňoval, na to, aby bol postup správneho orgánu vyhodnotený ako zákonný, musí splniť všetky podmienky postupu stanovené zák. č. 461/2003 Z.z. Jednou zo základných požiadaviek, čo aj zdôraznil Najvyšší súd v hore citovanom rozsudku sp. zn. 3So/136/06 zo dňa 06.09.2007, je vykonať v postačujúcom rozsahu všetky úkony predpokladané v ustanovení § 201 zák. č. 461/2003 Z.z.

Podľa § 201 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. organizačné zložky Sociálnej poisťovne vykonávajú procesné úkony v obvode svojej pôsobnosti.

Podľa § 209 ods. 4 zák. č. 461/2003 Z.z. v odôvodnení rozhodnutia organizačná zložka Sociálnej poisťovne uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bola vedená pri hodnotení dôkazov a pri použití právnych predpisov, na ktorých základe rozhodovala.

Najvyšší súd z napadnutého rozsudku zistil, že krajský súd nevychádzal z argumentov, ktoré by sa mali v zmysle hore cit. ustanovenia § 209 ods. 4 zák. č. 461/2003 Z.z. logicky nachádzať, ale pri osvojovaní si skutkových zistení a právnych názorov vychádzal z viacerých posudkov posudkových lekárov odporkyne. Uvedené skutkové zistenia si potom krajský súd osvojil a vyslovil svoje právnu subsumáciu jednotlivých podkladov rozhodnutia, ktoré v napadnutom rozhodnutí správneho orgánu absentovali. Potom postup súdu v správnom súdnictve, kedy skutkové zistenia vyplývajúce z podkladov rozhodnutia krajský súd vysloví namiesto správneho orgánu, a následne vysloví svoju právnu subsumáciu týchto podkladov rozhodnutia, ktoré v napadnutom rozhodnutí správneho orgánu absentovali, takýto postup je nežiaducim suplovaním výkonnej moci a potom je v rozpore so zásadou kasačného princípu (§ 250i ods. 1 O.s.p), ktorý dominuje v správnom súdnictve, ak nejde prieskum rozhodnutí správnych orgánov, ktorý si vyžaduje uprednostniť apelačný princíp (rozhodovanie o spore alebo o inej právnej veci vyplývajúcej z občianskoprávných, pracovných, rodinných a obchodných vzťahov /§ 7 ods. 1/ alebo rozhodovanie o uložení sankcie - vid' § 250i ods. 2 O.s.p.).

Na tomto mieste Najvyšší súd zdôrazňuje tú časť napadnutého rozhodnutia odporkyne, kde v konkrétnych podrobnostiach zdravotného stavu navrhovateľa vrátane percentuálne určenej miery poklesu odporkyňa odkázala na pripojenú lekársku správu, ktorá tvorí neoddeliteľnú súčasť odôvodnenia tohto rozhodnutia. Avšak takýto postup nezodpovedá požiadavke na presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia správneho orgánu, lebo odborný posudok je podľa § 195 ods. 2 v spojení s § 196 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. jedným z podkladov na vydanie rozhodnutia v konaní vo veciach sociálneho poistenia (vid' Tretia časť zák. č. 461/2003 Z.z.).

Podľa § 195 ods. 2 zák. č. 461/2003 Z.z. podkladom na rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe organizačnej zložke Sociálnej poisťovne z jej činnosti.

Podľa § 196 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. dôkazom je všetko, čo môže prispieť k zisteniu a objasneniu skutočného stavu veci, najmä výpovede účastníkov konania a vyjadrenia účastníkov konania a svedkov, odborné posudky, znalecké posudky, správy, listiny, vyjadrenia

a potvrdenia iných fyzických osôb a právnických osôb. Netreba dokazovať skutočnosti všeobecne známe alebo skutočnosti známe z činnosti Sociálnej poisťovne.

Zákonnou úlohou odporkyne je potom každý posudok posudkového lekára (v terminológii zák. č. 461/2003 Z.z. ide nepochybne o odborný posudok) ako dôkaz vyhodnotiť podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz osobitne a všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti (v zmysle aplikácie § 196 ods. 7 zák. č. 461/2003 Z.z.). Nie je preto možné - Najvyšší súd tu vychádza z aplikácie logickej interpretačnej zásady „*reductio ad absurdum*“, ktorá by v takomto prípade viedla k negácii úlohy orgánu verejnej správy plnohodnotne vykonávať vrchnostenskú právomoc v rozhodovacom procese, lebo by sa zúžila iba na rozhodovanie vo forme výroku a ponúknutia právneho inštrumentária s odkazom, aby si účastník na zvyšok urobil svoj vlastný úsudok - ponechať na subjektívnej predstavivosti účastníka konania, aby túto úlohu (ktorá je prinajmenej založená na odbornej erudovanosti, hlbokej znalosti interpretačných techník a bohatej skúsenosti pracovníkov odporkyne) zvládol každý účastník sociálno-poistných vzťahov sám.

Navyše, k nepreskúmateľnosti rozhodnutia správneho orgánu vo forme nedostatočného odôvodnenia sa Najvyšší súd smerom k odporkyňi viackrát vyjadroval. Napríklad v rozsudku sp. zn. 1So 111/2010 Najvyšší súd vyjadril nasledujúce myšlienky:

„Najvyšší súd na tomto mieste zdôrazňuje, že správne súdnictvo najmä vzhľadom na ústavnú garanciu zakotvenú v čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky zabezpečuje jej realizáciu súdnou mocou formou súdneho prieskumu zákonnosti rozhodnutí a postupu správnych orgánov pri rozhodovacej činnosti.

Uvedené ústavné právo jednotlivca na súdny prieskum je založené na dominantnom postavení súdnej moci pri posudzovaní správnosti aplikácie a výkladu právnych noriem (ustanovení) na skutočnosti zistené v správnom alebo v inom osobitnom konaní. Citované dominantné postavenie súdnej moci je však použiteľné iba na rozhodnutia správnych orgánov, ktoré spĺňajú základné podmienky preskúmateľnosti argumentov vedúcich správny orgán k právnemu záveru vyslovenom vo výrokovej časti rozhodnutia.

Jedným z dôvodov nepreskúmateľnosti rozhodnutia správneho orgánu súdna judikatúra spája s nedostatkom dôvodov. Aj konštantná judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva nastolila trvalú požiadavku vysporiadať sa so všetkými relevantnými argumentmi účastníka konania (Garcia Ruiz v. Španielsku, rozsudok z 21.01.1999, sťažnosť č. 30544/96), ktorej dodržiavanie starostlivo preveruje.

Za nedostatok dôvodov, ktoré by inak mali byť riadne objasnené v odôvodnení rozhodnutia správneho orgánu, nie je možné považovať čiastkové nedostatky odôvodnenia rozhodnutia správneho orgánu, ale iba taký nedostatok dôvodov, ktoré majú skutkovo a právne objasniť právne názory vedúce konajúci správny orgán k prijatiu výrokovej časti rozhodnutia, tzn. že existuje stav „absencie“ rozhodovacích dôvodov.

Ide teda o také vady skutkových zistení a na to nadväzujúcej aplikácie príslušnej právnej normy, ktoré sú neodmysliteľným základom pre rozhodnutie samotné.

Podľa výkladu Najvyššieho súdu (čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky) potom takto nedostatočne odôvodnené rozhodnutie odporkyne negatívne ovplyvňuje ústavné právo navrhovateľa na súdny prieskum rozhodnutia správneho orgánu v zmysle čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, nakoľko sa účastníkovi správneho konania dotknutému v jeho právach alebo právom chránených záujmoch odopiera možnosť efektívne spochybníť takéto rozhodnutie, lebo samotný účastník môže iba odhadovať právne dôvody (čo aj zo samotného odvolania navrhovateľa evidentne vyplýva), na základe ktorých by mal úspešne uplatňovať svoje subjektívne právo na ochranu ústavného práva na primerané hmotné zabezpečenie v starobe v medziach vykonávacie zákona (čl. 39 ods. 1 a 3 Ústavy Slovenskej republiky).

Z uvedeného dôvodu odporkyňa nenaplnila legitímne očakávanie navrhovateľa (ako jeden zo štandardov správneho konania v zmysle ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva), čím mu odoprela právo na súdnu a inú právnu ochranu, a preto nie je možné napadnuté rozhodnutie označiť ako vydané v súlade so zákonom.

Rovnako z uvedeného dôvodu navrhovateľ, ako aj vyslovil vo svojom opravnom prostriedku k odvolaniu odporkyne, nemohol byť objektívne pripravený vykonať svoju nesúhlasnú argumentáciu a konkrétne dôvody vedúce k nevyhoveniu jeho žiadosti mohol

iba odhadovať. Preto nie je možné napadnuté rozhodnutie označiť ako súdneho prieskumu schopné a tiež, že je spravodlivé.“(koniec citácie rozsudku Najvyššieho súdu sp. zn. 1So 111/2010).

Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení námietok navrhovateľa ako aj s prihliadnutím na závery obsiahnuté v svojich predchádzajúcich rozhodnutiach, najmä už v citovanom rozhodnutí sp. zn. 1So 111/2010, pri ktorom Najvyšší súd nezistil žiaden relevantný dôvod, aby sa od neho odchýlil (napríklad zásadná zmena právneho prostredia, zistenie odlišného skutkového stavu alebo prijatie protichodného zjednocovacieho stanoviska), rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky neuviedol vo výroku zrušujúceho rozsudku zákonné ustanovenie, podľa ktorého bolo rozhodnutie správneho orgánu zrušené (§ 250j ods. 4 prvá veta O.s.p.), nakoľko dôvodom podania tejto informácie súdom je v zmysle § 250j ods. 4 veta druhá O.s.p. poskytnúť podklady pre posúdenie prípustnosti možného odvolania proti rozsudku súdu. Nakoľko proti rozhodnutiam Najvyššieho súdu vydaným v správnom súdnictve sú nielen generálne (§ 246c ods. 1 O.s.p.) ale aj špeciálne (§ 250ja ods. 6 O.s.p.) prípustné opravné prostriedky, potom nie je možné ust. § 250j ods. 4 O.s.p. na výroky rozhodnutí Najvyššieho súdu aplikovať.

O práve na náhradu trov odvolacieho súdneho konania rozhodol Najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 v spojitosti s § 250k ods. 1 a § 250l ods. 2 O.s.p., podľa ktorého úspešnému navrhovateľovi právo na úplnú náhradu trov tohto konania vzniklo. Nakoľko právny zástupca úspešného navrhovateľa si svoje právo lehote uplatnil prostredníctvom podaného odvolania, súd pri ich vyčíslení vychádzal z tohto podania.

Výška priznaných náhrad trov konania sa skladá :

1. Z náhrady trov právneho zastúpenia, ktoré právny zástupca navrhovateľa listom zo 06.07.2010 v zmysle vyhl. Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. vyčísлил a Najvyšší súd uznal :
  - 1.1. Trovy právneho zastúpenia na krajskom súde
    - 1.1.1. prevzatie a príprava zastúp. (10) - 1 úkon práv. pomoci 55,49 €

1.1.1.1. prislúchajúca náhrada rež. paušálu	7,21 €
1.1.2. pojednávanie (10) - 1 úkon práv. pomoci	55,49 €
1.1.2.1. prislúchajúca náhrada rež. paušálu	7,21 €
1.2. Trovy právneho zastúpenia na odvolacom súde	
1.2.1. podanie odvolania (10) ..... 1 úkon práv. pomoci	55,49 €
1.2.1.1. prislúchajúca náhrada rež. paušálu	7,21 €
2. z náhrady preukázaného cestovného 20.05.2010 v sume	35,49 €
3. z náhrady straty času ..... 2010 - 6 x ½ hod. a : 12,02 €	72,12 €

tzn. v celkovej sume : **295,71 €**

Nakoľko úspešný žalobca bol zastúpený advokátom, je nutné podľa § 149 ods. 1 v spoj. s § 250l ods. 2 a § 246 c ods. 1 O.s.p. zaplatiť mu priznanú náhradu trov. Bližšie podrobnosti o spôsobe platby a účte právneho zástupcu sú obsiahnuté v liste zo dňa 06.07.2010, ktorý je súčasťou súdneho spisu.

Najvyšší súd v prejednávanej veci v súlade s ust. § 250ja ods. 2 v spoj. s § 250l ods. 2 O.s.p. rozhodol bez pojednávania, lebo nezistil, že by týmto postupom bol porušený verejný záujem (vo veci prebehlo na prvom stupni súdne pojednávanie, pričom účastníkom bola daná možnosť sa ho zúčastniť), nešlo o vec v zmysle § 250i ods. 2 O.s.p. (úprava sociálno-poistných vzťahov vychádza z verejnoprávných vzťahov), v konaní nebolo potrebné v súlade s ust. § 250i ods. 1 O.s.p. vykonať dokazovanie a z iných dôvodov nevznikla potreba pojednávania nariadiť.

Poučenie : Proti tomuto rozhodnutiu **nie je** prípustný opravný prostriedok (§ 246c ods. 1 O.s.p.).

V Bratislave 14. decembra 2010

Ing. JUDr. Miroslav Gavalec PhD., v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Ľubica Kavivanovová